गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ૩૫૭ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम ભજના. ૫૩

विषय २४५२:१

ॐ

મહાત્મા સ્વામિજીશ્રી કેવલાનંદગિરિ પ્રણીત.

શ્રી ભજનાષ્ટક.

શ્રદ્ધાસંપન્ન પ્રેમી મુમુક્ષુજનોનાં હિતને અર્થે

સંયોજક

સ્વામિજીશ્રી ચંદ્રશેખર વન.

મુ. સુરત. લાલદરવાજા નજીક-સન્યાસીઓનો મઠ.

વિક્રમ સંવત ૧૯૬૭. ઈ. સ. ૧૯૧૧.

શ્રી સત્યવિજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શા. સાંકળચંદ હરીલાલે છાપ્યું.

અમદાવાદ.

પડત કિંમત રૂ. ૦-૦-૬.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૩૫૫૭
૬૬૫૨૨.૯

વિજ્ઞાપન.

થોડા સમયથી અત્રે પધારેલા અનેક શાસ્ત્રસંપન્ન બ્રહ્મવિદ્દ્વર પરમહંસ પરિવ્રાજકાચાર્ય શ્રીમત્ કેવલાનંદગિરિના વંદ્ય સેવ્ય બોધામૃતના પાનથી પ્રસન્ન થએલા શ્રોતૃવર્ગની ઇચ્છાથી તેઓશ્રીએ આ ભજનાષ્ટક લખી આપ્યું. જેના કીર્તન મનનથી ભાવિકજનો ઈશ્વરાભિમુખ રહી દુઃખ નિવૃત્ત થાય, એ આશયથી આ ભજનાષ્ટક છપાવી એની કિંમત થએલા ખર્ચ જેટલીજ રાખી છે.

અષ્ટકના અંતમાં આરતિ તથા પુષ્પાંજલિ તેઓશ્રીની અનુમતિ લઇ ઉમેરી છે.

સંવત્ ૧૯૬૭ વૈશાખ કૃષ્ણ પક્ષ ૧૧.

સ્વામી શ્રી ચંદ્રશેખર વન.
સુરત લાલદરવાજા નજીક સંન્યાસીઓનો મઠ

ॐ तत्सत्

શ્રી ભજનાષ્ટક.

પદ ૧.

પ્રભુ મેરે તુમારે દરસકી આસ.

જેહિ સિમરેસે અજામિલ પાપી, દુઃખતે ભયો હૈ નિરાસ,
પ્રભુ તુમરેહી નામપ્રતાપતે, જમકા મીટ ગયો ફાંસ;
જગત પ્રપંચ મહા દુઃખદાતા, તાકી મેરે નહિ ચાસ,
જગસંકટ દુઃખરૂપ જાનકર, ચિત્તમેં ભયો હૈ ઉદાસ;
તુમહી માત પિતા પ્રભુ મેરે, અરજ કરૂં પ્રભુ પાસ,
કૈવલ્યાનંદ જ્ઞાન સુખસાગર, તાહીકા મેરે હૈ પ્યાસ.

પદ ૨.

પ્રભુ તુમરે શરણાગત જાઉં.

જો વર ચાહું કૃપાનિધિ તુમસેં, સો વર ક્ષણમેંહિ પાઉં,
દીનાનાથ કૃપાનિધિ સાગર, દુઃખ સબ છોડકે ધાઉં;
સુખકે સાગર જ્ઞાનકે આગર, તીસહીં માંહી સમાઉં;

અતિશય સુખસ્વરૂપ જો નિત્ય હૈ, તીસ આનંદકો ચાહું,
સતસ્વરૂપ જ્ઞાન સુખસાગર, તીસહીં મેં અબ નાહું;
કૈવલ આનંદ સદા સુખધામકો, બારબાર તિંહ આવું,

પદ ૩.

પતિત ઉધારન નામ તુમારો.

મેં પાપી દુઃખસાગર મેં પ્રભુ, મોહી કરો પ્રભુ ન્યારો,
મેં અપરાધી શરન પર્યો તુમરે, મોહી કરો પ્રભુ પારો.
અનેક જન્મ સંકટ બહુ પાયે, કષ્ટ દેખ ભયો ખારો,
સુખસ્વરૂપ જ્ઞાનઘનરૂપ હો, તસેહી મોહે પસારો.
મોંપર કૃપા કરો પ્રભુ સ્વામી, મોંકો આપ ઉધારો.
તુમ કર જોરકે બીનતી કરતહે, કૈવલ્યાનંદ તુહારો.

પદ ૪.

પ્રભુસમ અવર નહિ કોઇ દાતા,

જો જન પ્રભુ કે શરન ગહે હૈં, તીસજન કાજ બજાતા,
ધ્રુવ પ્રહ્‌લાદકી લાજ રખે પ્રભુ, દુઃખસંકટ સબ કાટા,
દ્રૌપદીકું રાજસભામેં, નારાયણ શુધી આઇ;
તાકા દુઃખ હરે કરૂણાનિધિ, દુઃખ સંકટ સબ જાતા,
દુઃખસાગરમેં ડુબત પાંડવ સબ, તીસસેં પાર કરાતા;

ભક્તજનોકે સંકટ કાટે પ્રભુ, અપના રૂપ શમાતા;
ધ્યાન ચિંતન જો દયાનિધિ કરતે, તીન અપના રૂપ દીખાતા,
આનંદ કેવલ સદા ગહી શરને, સુખસ્વરૂપ શમાતા.

પદ ૫.

સદ્ગુરૂ નામ અમુલખ દીના.

નામ પ્રતાપ ધ્રુવાદિક હરિજન, દેવમેં પુજ્ય કહાયે હેજી,
વાલમીક મહા નીચ કરમી, ઉંચે પદવી લીના;
નારદ દેવ ઋષિ હૈ જેને, અગસ્ત્ય મુનીશ્વર હૈ જન તેતે,
નામપ્રતાપે સબહી ગુન ગાવત, પ્રભુકે રૂપ સબકોહી બીના;
વામદેવ સનકાદિક જ્ઞાની, નામપ્રતાપ સબ કોઈ માની,
શિવ બ્રહ્માદિક જોઈ હે દેવવર, નામ અમૃત સબ કોઇ પીના,
સતસ્વરૂપ સદા સુખસાગર, બ્રહ્માનંદ જ્ઞાનઘન આગર,
વ્યાપક સબ ઘટ માંહી સમાના, કેવલ આનંદ સો રૂપ ચીના;

પદ ૬.

પ્રભુકે શરણુ ગ્રહોરે ભાઇ.

દીનાનાથ શરણાગત પાલક, નિગમાગમ સબ ગાવે હેજી,
તાકો નામ જપો મેરે પ્યારે, તુમકો અચલ પદ દાઈ;
કૃપાનાથ સદા પ્રતિપાલક, ભકતોકે કાજ સમારે હેજી,

તુમભી પરો પ્રભુજી કે શરણા, તુમેરો કાજ બનાઇ.
બડે બડે સંકટ સબહી કાઢા, ભક્તોકિ લાજ રખાયે હેજી,
સબ મન કામન પુરન કરતા, અપનો નામ રખાઇ;
ભક્તાવત્સલહૈ નામ પ્રભુકા, સબકછુ દેવણુહારે હેજી
કપટ છોડ પ્રભુકે સમરે જો, તીસ જન હે સુખદાઇ.
જન્મ મરણુ સબ દુઃખ નિવારે, અપના રૂપ દીખાવેહેજી,
કેવલ આનંદ સદા સુખધામહે, પરમાનંદ શમાઇ.

પદ ૭.

મેરે તો પ્રભુકા નામ આધારા.

નામ જપત ભવ સંકટકાટે, અપના રૂપ દીખાવેહેજી,
જન્મ જન્મકા પાપ નાશ કર, આનંદરૂપ પસારા.
સર્વ પ્રપંચ છોડકર પ્રાણી, પ્રભુકે શરણુ ગ્રહે હે જો નર,
તીસ જનકે સબ પાતક દૂર કર, કષ્ટસેં ભયોહૈ ન્યારા.
સત્ચિદ આનંદ જ્ઞાનઘન સાગર, સ્વપ્રકાશ અધિષ્ઠાનાહેજી,
તીસ સ્વરૂપ અપના કર ચિંતત, અપના રૂપ હજારા.
જો જન પ્રભુકા રૂપ ધ્યાન કર, જાન લીયો સબઠાંઇ,
આનંદસાગર ડૂબ રહે હે, દુઃખ પ્રપંચ ભયો સબ ખારા.
દીનબંધુ શરણાગત રક્ષત, અપના રૂપ મોકી કીના,
આનંદરૂપ ભયો હે જાનકર, જન્મ મરણુ સબ ટારા.
સત્ સ્વરૂપ જ્ઞાન સુખ રૂપહો, પ્રભુકૃપાસે જાના હેજી,
વેદ ગુરૂ સબે કોઇ ભાખત, કેવલ આનંદ નિરધારા.

પદ ૮.

પ્રભુકા આનંદ રૂપ મે પાયા.

નિસ સ્વરૂપ અજ્ઞાન બશ પ્રાણી, જન્મ મરણ દુઃખ પાવે,
જન્મકે કારણ કરમ સબ કરકે, અપના રૂપ ફસાયા.
કરમ ધરમ સબ પ્રભુકો અરપ કર, પ્રભુકે રૂપ મેં ધ્યાઉં,
સર્વ પ્રપંચ જગ જૂઠું જાન કર, યહ જગ ખાખ મીલાયા.
જગત પ્રપંચ ભયાનક બનમેં, કબહુ ન સુખ તિલપાઈ,
સુખકે હેત બહુત રેહે ભટકત, અબહી સ્થિર ગતિ આયા.
બેહે આનંદ સત જ્ઞાન રૂપમેં, પ્રભુસેં ભિન્ન નહિ કોઇ,
જગ મિથ્યા અધિષ્ઠાનરૂપ હું, ગુપ્ત મંત્રમેં જાયા.
તિસ સુખરૂપ કહાં તક બરણો સેસહુ અંત ન પાવે,
કેવલ આનંદ સતચિત્ સ્વરૂપમેં, આપહી આપ શમાયા.

ભજનાષ્ટક કો જે કછુ, ગાવે હરિજન પ્યાર,
દુઃખ સંકટ સબ કછુ નસૈ, સંપદ સુખ દાતાર.
પરમ પ્રીતસેં ગાવહી, પાવે પદ નિરવાણ,
પુત્ર કલત્ર સબ સુખ બસે, હોવૈગા કલ્યાણ.
પરમ વિપતમેં ગાવહી, બસીકરણ યહ જંત્ર,
સંતત સંપત દેત હે, પરમ સુખદ યહ મંત્ર.

अथ श्री शंभोरारतिः ॥

ॐ नमोस्त्वनंताय सहस्त्रमूर्तये सहस्त्रपादाक्षिशिरोरुवा हवे ।
सहस्त्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते सहस्त्रकोटी युग धारिणे नमः ॥

ॐ एकं पूर्ण नित्यं सर्वाधिष्ठानं । हर सर्वा०
निष्कल निर्मल देवं वंदे सर्वेशं ॥
सत्यं शान्तं सर्वानंदं चैतन्याभरणं हर चै०
कर्माध्यक्षं केवल सर्वान्तर भूतम् ॥ ॐ हरहरहर महादेव ॥१॥

चंडां श्विद्रो पेंद्राः शीतांशु वायुः हर शी०
अग्नि मृत्यु देवा भीत्या तव शंभो
तं तं स्वं स्वं सर्व व्यापारं कर्तुं हर व्या० ।
उन्निद्रासने नित्यं वर्तते नीतौ ॥ ॐ हरहरहर महादेव ॥ २ ॥

ब्रह्मा विष्णुः साहंकारा उर्ध्वमधो यातौ हर उ०
ऐश्वर्यं तं गंतुं शीघ्रं ते शंभो
दिव्यं वर्ष सहस्रं पारं ना यातौ हर पा०
भ्रांत्वा निरहंकारौ शरणं ते यातौ ॥ हरहरहर महादेव ॥३॥

पूजानिष्ठो विष्णु नेंत्रं ते पादे धृत्वा हर ते०
त्रैलोक्यस्याविरतं साम्राज्यं भजते
अत्यंतं ते भक्तिं कृत्वा पौलस्त्योपानी हर पौ०

गीर्वाणानां व्रातं स्वाधीनं कुरुते ॥ हर हर हर महादेव ॥ ४ ॥
देवादैत्या गंधर्वाद्या लोके चानंताः हर लो०
ऐश्वर्यं ते प्राप्य स्वानंदी भूताः
शुद्धो बुद्धो मुक्तो नित्य स्त्वंदेव हर नि०
अर्वाचीनं यत्तत् सर्वं त्वं भासि ॥ हर हर महादेव ॥ ५ ॥
भूतेशस्तव मेतत् सायं यो धीते हर सा०
धर्मार्थं शुभकामं कैवल्यं भजते
भक्ति श्रद्धानिष्ठो बाह्यांतर पूतः हर बा०
देवादीनामिष्टं संविद्र गिरि गीतम् ॥ हरहरहर महादेव ॥ ६ ॥

इति श्री शंभोराराति: संपूर्णम् ॥

वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जग त्कारणम्
वन्दे पन्नग भूषणं मृगधरं वन्दे पशुनां पतिम् ।
वन्दे सूर्य शशांक वह्नि नयनं वन्दे मुकुन्द प्रियम्
वन्दे भक्त जनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शंकरम् ॥
कर्पुर गौरं करुणावतारं संसार सारं भुजगेंद्रहारं
सदा वसन्तं हृदयारविन्दे भवंभवानी सहितं नमामि ॥
असित गिरि समंस्यात् कज्जलं सिंधुपात्रे
सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्र मुर्वी ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्व कालम्

तदपि तव गुणाना मीश पारं न यति ॥
शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशम्
विश्वाधारं गगन सदृशं मेघवर्णं शुभांगम् ।
लक्ष्मीकांतं कमलनयनं योगिभि र्ध्यानगम्यम्
बन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्व लोकैक नाथम् ॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेब त्वमेव बंधुश्च सखा त्वमेव
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥

ॐ महादेव शिव शंकर शंभो उमाकान्त हर त्रिपुरारे
मृत्युंजय वृषभध्वज शूलिन् गंगाधर मृड मदनारे ॥
हर शिव शंकर गौरीशं वंदे गंगाधरमीशम्
रुद्रं पशुपति मीशानं कलये काशीपुर नाथम् ॥
जयशंभो जयशंभो शिव गौरीशंकर जयशंभो ॥
इति आरतिःसंपूर्णम्

अथ पुष्पांजलिः

ॐ नमोस्त्वनंताय इति ॥

ॐ नारायणं पद्मभवं वशिष्टं शक्तिं च तत् पुत्र पराशरंच ।
व्यासंशुकं गोडपदं महांतं गोविंद योगींद्र मथास्य शिष्यम् ॥

श्री शंकराचार्यमथास्य पद्मपादंच हस्तामलकं च शिष्यम् ।
तं तोटकं वार्तिककार मन्यानस्मद् गुरून् संतत मानतोस्मि ॥

ब्रह्मानंदं परम सुखदं केवलं ज्ञानमूर्तिम्
द्वंद्वातीतं गगन सदृशं तत्वमस्यादि लक्ष्यम् ।
एकं नित्यं विमलमचलं सर्वधी साक्षिभूतम्
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥

विश्वं दर्पण दृश्यमान नगरी तुल्यं निजांतर्गतम्
पश्यत्यात्मनि मायया बहिरिवोद् भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात् कुरुते प्रबोध समये स्वात्मा नमेवाद्वयम्
तस्मै श्री गुरु मूर्तये नम इदं श्री दक्षिणामूर्तये ॥

अखंडानंद बोधेन शिष्य संताप हारिणे
सच्चिदानंद रुपाय रामाय गुरवे नमः ॥

गुरु ब्रह्मा गुरु विष्णु गुरु र्देवो महेश्वरः
गुरुः साक्षात् परब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

अज्ञान तिमिरांधानां ज्ञानांजन शलाकया
चक्षुरुन् मिलितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

शंकरं शंकराचार्यं केशवं बादरायणम्
सूत्रभाष्य कृतौ वंदे भगवन्तौ पुनः पुनः ॥

श्रुति स्मृति पुराणानां आलयं करुणालयं
नमामि भगवत्पादं शंकरं लोक शंकरं ॥

इति पुष्पांजलिः

हरिः ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

परोपकाराय सतांविभूतयः એ વચનાનુસાર, વિવેકાદિ દૈવી સંપત્તિ પ્રાપ્ત શ્રદ્ધા સંપન્ન સુજ્ઞ પ્રેમીજનોને સ્વગિરામૃત પાનથી તૃપ્તિ પ્રદાનરૂપ પરઉપકાર માટેજ જેઓનું ભૌતિક શરીર આ વિશ્વવાટિકાની નવપલ્લવ ઘટામાં પ્રતીત થાય છે એવા કાશીનિવાસી શ્રોત્રિય બ્રહ્મનિષ્ઠ પરમહંસ પરિ વ્રાજકાચાર્ય શ્રીમત્ કેવલાનંદગિરિ સ્વામિજી મહારાજે, પોતાના ભજનાષ્ટક નામના આ ગ્રંથમાં ખુટતાં ત્રણ ચાર પાનાં, દોહરા વગેરેથી લખીને પૂર્ણ કરવા સારૂ જ્યેષ્ટ શુકલ પંચમી ગુરૂએ આજ્ઞા કરવાથી લેખક,* પોતાની અલ્પ બુદ્ધિ વૃત્તિ હોવાથી, તે (વૃત્તિ) ને, સર્વ વ્યાપક અંતરાત્મરૂપ જે ચિદેકરસ આનંદઘન મહાસાગરરૂપ તત્વ છે તેમાં, નમાવી—બુડાવીદઇ તેમાંથી જે રસયુક્ત વેગ સાથે બહાર આવે છે તે વેગનું ચિત્ર, અધિકાર સંપન્ન જનોની પ્રસન્નતા માટે, આ નીચે પ્રદર્શિત કરવું ઉચિત સમજી પ્રવૃત્તિ કરે છે તેમાં જેઓને દોષ જણાય તેમણે તે વેગદાતા પરમાત્મ પુરૂષનેજ પુછવા કૃપા કરવી; તે શક્તિ ન હોય તો જ્ઞાતજ્ઞેય મહાપુરૂષને પુછવું.

છપ્પય.

નામ પ્રમાણે કામ, કરે તે વીરા કહાવે,
ધન્યવાદ તેહને, જગતમાં સઘળે ફાવે;

ન્યાય, કૃપા, ને પ્રેમ દયા શાંતીથી ભરીઆ.
જેવા શ્રીવર દેવ, દાસપણ જાણે દરીઆ;
હરિના દાસ થવું જતો, હરિ જેવા પહેલા બની;
સદ્‌ગુણ ધરમાં ઘેરિને, કહેવા દો પછિથી ધની+ ૧.
ઇષ્ટ રહ્યા વ્યાપિને, પ્રેમ પણ વ્યાપક જાણો,
જેવો પ્રકટે જ્યાંહિ, તેહવો સન્મુખ માણો;
કહેવત જગમાં જુવો, "મનોમન સાક્ષી" લોકે,
ગુરૂ કૃપાથી વીર, યુદ્ધ ભૂમીપર ઝોકે;
જેવું મુખ છે આપણું, દરપણમાં તેવું દિસે,
માણિક્ય દોષ જુવો કદી, જોજો નિજ મન બહુ રિસે. ૨.

દોહરા.

શું કહેવું કરવુંજ શું, જાવું ક્યાં જગમાંહ્ય;
લેવું દેવું શું હવે, અહીં પ્રભુએ બાંહ્ય. ૧
થાકી વિરમે વૃત્તિઓ, સત્સુખ સિંધુ સાર;
ભવ ભટકણ ભયને ત્યજી, રહે નહીં નર નાર. ૨
નામ રૂપ પોતાતણાં, કાર્ય સહિત નિજ સર્વ;
જડે નહીં શોધ્યું કશું, કોણ કરે ત્યાં ગર્વ. ૩
સમતાં સમ તે પણ થઇ, સત્ ચિત્ આનંદ આપ;
શાંતિ શાંતિ શાંતિ છે, શાંતિ હવે અમાપ. ૪
"વિચાર" સદ્‌ગુરૂ સેવિને, નિર્વિચાર પદ પામ;
પામીને ચુપ થઈ જવું, માણિક્ય તે નિજ ધામ. ૫

---

* ભક્તરાજ માણિક્યલાલ. જમનાદાસ. મ્હલ્લારજી.

\+ શ્રીમાન–ધનવાન.

રાગ પ્રભાત.

એજ તે રામ છે, શિવ ગુરુધામ છે, સત્ ચિદાનંદ ઘનરૂપ ત્હારૂં;
વેગથી જા ધસી, બુદ્ધિ વૃત્તિ પ્રિયે ! જાણિ સત્ સુખ સુધા સિંધુ બારૂં. એજ.૧
અનુભવે જે તને, નિત્ય ત્હારી કને, કીર્ણ તૂં જેહનું તેજ રૂપે;
બહિરની તાણમાં, મોજ તૂં માણ મા, ઉલટ ફરિજા પ્રવેશી અનૂપે. એજ.૨
તૂં તળે તેજ છે, તેહથી તૂં દિસે, ભાસ ત્હારો વૃથા રાસ રાતે;
રાત જેને નથી, વાત તેણે કથી, જીભ વિણ મોજથી તો પ્રભાતે. એજ.૩
સાર સૌ શાસ્ત્રનો, પારભવસિંધુનો, તાર તૂં તાહેરી નાર જાતી;
વૃત્તિ મન નામને, રૂપની કલ્પના, છોડિ તૂં જા હરીમાં સમાતી. એજ.૪
તૂં સમે, શ્રીહરી, કોણ કહેશે ફરી, તૂં સુધી સર્વ વાણી વિલાસો;
સત્ચિદાનંદ ઘન, રામનું ધામ છે, લાલ માણિક્યનો ત્યાંજ વાસો. એજ.૫

દોહરા.

સમજી સરવું સાસરે, વૃત્તીને ઉપદેશ:
મહિયર મોહ વિસારિને, વહ્યા જવું નિજદેશ. ૧
કોણ કહે કોને કહે, કહેવાનું શું હોય;
કહ્યું કહાવ્યું ક્યાં રહે ! (જો) ચિત્સુખમય થઇ જોય.૨

પરમાત્મ સ્તવન.

વ્હારે વ્હેલા આવોરે, શ્રીપતે નાથજીરે, શરણાગતની પ્રેમ લો સંભાળ;
દીનબંધો ! સ્વામીરે, આપને વીનવું રે, આપ સ્વયં છો કાળતણા મહાકાળ. વ્હારે
ભવાટવિમાં ભમતાંરે, થાક્યો હાવે તાતજીરે,
વિષય લુટારા મારી રહ્યા છે બાણ;
ઝાડીમાંથી છુપારે, મારે મુજને તાકિનેરે,
તિક્ષણ શસ્ત્રો બાણ અને બહુ પ્હાણ. વ્હારે વ્હેલા આવોરે. ૨

સમર્થ શ્રીવર જાણીરે, શરણે આવ્યો આપનેરે,
ભવ ભટકણ ભય ટાળી રક્ષો નાથ;
શિવમય મુજને કરિદોરે, આલસ્ય છોડિનેરે,
શર્ણાંગતનો ઝાલો હવે તો હાથ. વ્હારે વ્હેલા. ૩
મ્હારામાં કંઈ છે નહી રે, ભક્તિ કે ભાવનારે,
જપ તપની હું જાણું નહીં કંઇ વાત;
ભડકી મેં તો પકડયાંરે, ચરણુને આપનાંરે,
ભલે લાત જો મારો, કરો વા ઘાત. વ્હારે વ્હેલા. ૪
નમતો સમતો આવ્યોરે, હે પ્રભો! આપમાંરે,
હુંપણુની આહૂતી લીજેં હાથ;
લઇને શાંતિ વૃષ્ટીરે, હે પ્રભો! કોઝ્યેરે,
માણિક્ય સ્થાને આપ વિરાજો નાથ. વ્હારે વ્હેલા. ૫

—દોહરો—

માણિક્ય સુખરૂપ થઈ રહો, હરિમય ચિદ્દ્યન રામ;
હરિ ગુરૂ સંત કૃપા થકી, સદા વસો શિવ ધામ.* " "

* જ્યેષ્ટ શુકલ ૬ શુક્રે આ છેલ્લું પદ "સદા વસો શિવધામ" એ લખતાં કિલ્લામાં બેના ટકોરા વાગ્યા. તે કુદરતી ઇશ્વરી સત્તા સૂચવે છે કે એજ પ્રમાણેનો સુખપ્રદ આશિર્વાદ (લેખક બાળક પ્રત્યે સર્વ વાંચક વૃંદરૂપ પંચ એટલે વિશ્વમૂર્તિ પરમાત્માનો સત્ય-સફલ થશેજ એમ સુજ્ઞ વિદ્વાનો પણ કહે છે તે જાણી નમ્ર બાળક તે શ્રી હરિ ગુરૂ સત્પુરૂષોનાં ચિદ્દ્યન સુખ સ્વરૂપમાં વિરમે છે. **तथास्तु**

हरिः ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॐ

